

Opinia
do ustawy o zmianie ustawy – Kodeks wykroczeń
(druk nr 1353)

I. Cel i przedmiot ustawy

Celem ustawy, jak wynika z uzasadnienia projektu (druk sejmowy nr 3401), jest uzupełnienie obecnie obowiązujących przepisów celem ograniczenia zjawiska nielegalnego handlu.

Ustawa wprowadza nowy typ wykroczenia, który polega na prowadzeniu sprzedaży na terenie należącym do gminy lub będącym w jej zarządzie poza miejscem do tego wyznaczonym przez właściwe organy gminy. Czyn ten zagrożony jest karą grzywny. Ustawa przewiduje ponadto możliwość orzeczenia przepadku towarów przeznaczonych do sprzedaży, choćby nie stanowiły własności sprawcy.

Ustawa wejdzie w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił ustawę na 99. posiedzeniu w dniu 31 sierpnia 2011 r. w oparciu o projekt przedłożony przez Komisję Nadzwyczajną "Przyjazne Państwo" do spraw związanych z ograniczaniem biurokracji (druk sejmowy nr 3401). Projekt był przedmiotem prac sejmowej Komisji Nadzwyczajnej do spraw zmian w kodyfikacjach. Pierwotnie projekt przewidywał zakaz sprzedaży towarów poza miejscem do tego przeznaczonym, z wyjątkiem sprzedaży grzybów, owoców leśnych i płodów rolnych poza administracyjną granicą miast. Projekt zakładał też możliwość orzeczenia przepadku towarów przeznaczonych do sprzedaży jeżeli sprawca był uprzednio karany za takie wykroczenia. W związku z podnoszonymi wątpliwościami o charakterze interpretacyjnym projekt został istotnie zmodyfikowany.

III. Uwagi

Ustawa penalizuje prowadzenie sprzedaży "na terenie należącym do gminy lub będącym w jej zarządzie poza miejscem do tego wyznaczonym przez właściwe organy gminy". Należałoby rozważyć czy tak sformułowany przepis jest wystarczająco jasny i precyzyjny. Pewne wątpliwości mogą powstać w szczególności w kontekście ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, która w art. 15 ust. 1 stanowi, że opłatę targową pobiera się od osób fizycznych, osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, dokonujących sprzedaży na targowiskach. Zgodnie z art. 15 ust. 2 tej ustawy targowiskami są wszelkie miejsca, w których jest prowadzona sprzedaż. Powstaje pytanie jaka była intencja ustawodawcy? Czy chodziło o wprowadzenie zakazu prowadzenia sprzedaży poza targowiskami w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, czy o jakieś inne miejsca?

Iwona Kozera - Rytel

Legislator